

Abstrakt

Sbírka Williama Butlera Yeatse *The Wild Swans at Coole* z roku 1919 znamenala pro jeho poezii přerod: z raných písní ukotvených v romantismu básník přešel ke stylu ovlivněnému modernismem. A ačkoliv je dobré podívat se na Yeatsovo dílo právě prostřednictvím postoje k těmto dvěma literárním směrům, je třeba mít na paměti, že tyto postoje zůstaly problematické. Stylistická mnohoznačnost je patrná v titulní básni sbírky. Jejím ústředním paradoxem je básníkovy zpodobnění labutí: obsahuje jak prvky romantismu, tak prvky modernismu, a uniká proto jasnému zařazení. Labutě zde navíc nevystupují jen jako básnické symboly a složitější emblémy, ale též jako hmotné bytosti. Podobně protichůdný je i Yeatsův přístup v pozdější básni “Leda and the Swan” ze sbírky *The Tower* (1918). V básni o řecké báji je zvíře předmětem symbolického i tělesného popisu. Labuť se stává nádherným, ale strašlivým násilníkem, což nás mimo jiné přivádí ke vztahu Yeatse k ženám. Tento vztah je naplno rozehrán v poslední básni, kterou se detailně zabývám, “Coole and Ballylee, 1931”. Zde Yeats tematizuje nejen svůj život, ale zároveň své dílo a vztah k labutím coby zrcadlu neodvratitelného zcizení.

První a druhá kapitola mapují vlivy obou literárních směrů na Yeatsovo dílo. Jeho vlastní názory na romantismus a modernismus pomáhají odkrýt, jak moc se jimi inspiroval a zároveň se od nich odklonil. Třetí kapitola pak tezi posouvá zase jiným směrem, k Yeatsově sebereflexi a způsobu, jakým zhodnocuje vlastní uměleckou metodu založenou na protikladech. Tuto metodu se snažím dokázat nejen na příkladech třech zmíněných básní, ale i poukazem k dalšímu Yeatsovu básnickému i prozaickému dílu. Cílem práce není snaha o zařazení často protichůdně se vyjadřujícího básníka do jedné úhledné kategorie, ale naopak pokusit se pochopit kreativní využití různých rozporů, napětí a protikladů, které prochází napříč jeho dílem.